

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 26 mai 2017 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, declarat de avocata Irina Costea, în numele inculpatei

Dolinschi Ina XXXXX, născută la XXXXX în s. XXXXX, r-nul XXXXX, locuitoare a s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățeană a R. Moldova, condamnată anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Centru din XXXXX, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>08.05.2014 - 26.05.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>26.02.2018 - 29.03.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>06.08.2019 - 16.10.2019.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 26 mai 2017, Dolinschi Ina a fost condamnată în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul total de pedepse, la pedeapsa stabilită a fost adăugată în întregime partea neexecutată a pedepsei fixate prin

sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani și amendă în mărime 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 lei în beneficiul statului.

De la Dolinschi I. și Zolotariova N. s-a încasat, în mod solidar, în beneficiul lui XXXXX 4100 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Zolotariova N., dar în privința ei hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că la 12.04.2014, în jurul orei 04⁰⁰, inculpatele Dolinschi I. și Zolotariova N., urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, de comun acord și în rezultatul înțelegerii prealabile, aflându-se pe str. XXXXX, mun. Chișinău, folosindu-se starea de ebrietate a părții vătămate XXXXX, deschis au sustras de la acesta un veston de sezon la preț de 1200 lei, un lăntișor confecționat din aur cu cruciuliță ce se afla gâtul lui XXXXX la preț de 1500 lei, bani în sumă de 3600 lei, după care cu bunurile sustrase s-au ascuns de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i lui XXXXX pagubă materială considerabilă în sumă de 6300 lei.

Instanța a reținut că inculpata Zolotariova N. nu și-a recunoscu vinovată și a explicat, că în aprilie 2014 se afla în regiunea gării centrale, într-o cafenea, unde servea cafea. Peste aproximativ o oră în cafenea a intrat partea vătămată împreună cu un bărbat și o femeie, a procurat băuturi alcoolice, suc de roșii și îi servea pe toți, după care ultimul s-a certat cu doamna cu care a venit, aceasta plecat, iar ultimul s-a apropiat de masa ei, unde stătea împreună cu Dolinschi I. și Vodincear A. După care au mai intrat niște bărbați pe care partea vătămată, de asemenea, i-a servit cu băuturi alcool. Ulterior, împreună cu Dolinschi I., Vodincear A. și partea vătămată au plecat într-un bar din apropiere, unde partea vătămată a cumpărat jetoane pentru muzică, băuturi alcoolice plăcinte, pizza, suc. Ieșind din bar, era deja târziu, și se făcuse frig și partea vătămată i-a oferit scurta sa. Dolinschi I. și Vodincear A. au mers puțin mai în față, iar ea împreună cu partea vătămată au rămas în urmă, când ultimul a început să o acosteze, să o îmbrățișeze, să o sărute. Văzând acestea a început să-l îmbrâncească, dar partea vătămată i-a răsucit mâinile, atunci a strigat și fetele s-au întors înapoi. Dolinschi I. s-a apropiat și l-a împins pe XXXXX, care căzut jos. Partea vătămată s-a ridicat și a continuat cu altercații, atunci l-a îmbrâncit și în acest timp i s-a rupt lăntișorul de la gât. O bucată de lăntișor la pus la ea în buzunar, care ulterior i l-a transmis poliției. Acel lăntișor era o bijuterie ieftină. Partea vătămată a rămas pe asfalt pe șezute, deoarece era în stare de ebrietate, iar ele au plecat. Partea vătămată nu a luat nici un obiect. O parte din lăntișor a depistat-o la ea în buzunar, dimineața când se afla la poliție. Nu i-a restituit scurta înapoi, deoarece a uitat de ea, însă, a restituit-o mai apoi la gară, când acesta a revenit cu poliția, s-a apropiat de ea și i-a întors scurta. La momentul restituirii scurtei, Dolinschi I. nu era prezentă. Nu i-a aplicat careva lovituri părții vătămate, doar l-a îmbrâncit în piept. Dolinschi I. la fel nu

i-a aplicat careva lovituri părții vătămate, doar l-a îmbrâncit și acesta a jos. Pe partea vătămată nu l-a lovit nimeni cu sticla în cap. A fost împreună cu Vodincear A. permanent, chiar și atunci când a fost reținută de poliție. I-a transmis Dolinschi I. suma de 1000 lei în bancnote de 1 leu, 5 lei, 20 lei, deoarece a fost cu cerșitul vreo 3-4 zile. La partea vătămată nu a văzut nici o cruciuliță. De asemenea nu a sustras bani de la acesta, iar în scurtă nu era nimic. Suma de 1000 lei i-a transmis-o lui Dolinschi I. în aceeași seară pentru păstrare, înainte de a începe a comunica cu partea vătămată, deoarece se afla în stare de ebrietate, iar Dolinschi I. nu a servit careva băuturi alcoolice. Nu i-a transmis banii lui Vodincear A., deoarece acesta tot se afla în stare de ebrietate. Până atunci nu a cunoscut-o pe Dolinschi I., a făcut cunoștință cu acesta în acea seară.

Inculpata Dolinschi I. la fel nu a recunoscut vina și a declarat, ca în primăvara anului 2014 activa la piața centrală, iar după serviciu a mers la un bar pentru a servi o cafea. La bar a făcut cunoștință cu Zolotariova N. și s-au așezat cu toate la o masă, împreună cu Vodincear A., care era cunoscută cu doamna care a venit cu partea vătămată, întrucât mesele se aflau aproape au început să discute. Partea vătămată îi servea pe toți cu băuturi alcoolice din contul lui. Ulterior, acesta s-a așezat la masa lor și a început să o curteze pe Zolotariova N., îi făcea declarații de dragoste. Împreună cu Zolotariova N., Vodincear A. și o altă doamnă s-au pornit acasă, dar partea vătămată le-a invitat la un alt bar, unde au și plecat ulterior. Ajunși la acel bar, partea vătămată a comandat băuturi alcoolice și muzică. Acolo au stat aproape până dimineața, după care partea vătămată a achitat contul și s-au pornit spre casă. Mergând spre casă, între partea vătămată și Zolotariova N. s-a început o ceartă, bătaie. Împreună cu Vodincear A. se afla la vreo 10 pași înaintea lor, însă, când au auzit strigăte s-au întors înapoi pentru a-i despărți. L-a împins pe partea vătămată și a căzut jos, deoarece acesta o bătea pe Zolotariova N., care i-a transmis o sumă de bani atunci când au mers în cel de-al doilea bar. Această sumă era în bancnote de 100 lei, 200 lei și 1000 lei și restul având valoare nominală mai mică, chiar și de un leu. I-a spus că a mers cu cerșitul și i-a dat banii să-i păstreze, iar a doua zi îi va lua. Zolotariova N. era îmbrăcată în scurta părții vătămate. Când au început să se certe, partea vătămată cerea scurta înapoi, iar Zolotariova N. a indicat că o va întoarce la vară. După care a plecat acasă, iar a doua zi dimineața Vodincear A. i-a spus că se află la poliție. În acea seară, partea vătămată era în stare de ebrietate, dar putea să meargă de sine stătător. Nu l-a lovit, doar l-a împins când acesta o bătea pe Zolotariova N.

Totodată, vina acestora se confirmă prin următoarele probe, cercetate și administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Partea vătămată XXXXX a declarat, că pe Zolotariova N. și Dolinschi I. le-a cunoscut în legătură cu incidentul petrecut. La 11.04.2014 la orele 23⁰⁰ a stat împreună cu cumnatul său la un bar. Ulterior în drum spre casă a intrat în alt bar lângă autogară, unde a servit băuturi alcoolice cu cumnatul său. După ce a rămas singur de el s-a apropiat Zolotariova N., care pe atunci nu știa cum se numește.

Fiind în stare de ebrietate, la propunerea ultimei de a merge cu ea a acceptat. Apoi, în incinta barului s-a apropiat și Dolinschi I., care la fel nu știa cum se numește, aceasta a comunicat că deține o cameră și să meargă împreună cu Zolotariova N. pentru a dormi la ea, partea vătămată a căzut de acord. După acesta împreună cu Zolotariova N. și Dolinschi I. s-au deplasat într-un alt bar de pe str. Hașdeu, mun. Chișinău, împreună cu ei se mai afla o domnișoară, care este martor în cauză. În bar au servit băuturi alcoolice împreună cu Zolotariova N. și Dolinschi I., după care au cumpărat o sticlă de băuturi alcoolice tari și au plecat toți spre locuința lui Dolinschi I. Ajungând la un loc mai întunecos, Zolotariova N. s-a izbit și i-a rupt lăntișorul de la gât cu tot cu cruciuliță, iar Dolinschi I. l-a lovit cu sticla în cap, după cari? și-a pierdut pentru puțin timp cunoștința. În buzunar la pantaloni avea suma de 3 600 lei, deoarece schimbase 200 euro, iar în alt buzunar avea bani de cheltuială. Când și-a revenit n văzut două siluete care fugeau, depistând că i-a fost sustrasă și scurta de iarna, în valoare de 1200 lei. S-a ridicat de jos și mergând în direcția unde au fugit femeile, s-a întâlnii cu automobilul colaboratorilor de poliție, cărora le-a comunicat că a fost jefuit. A urcat în automobilul poliției și în regiunea gării centrale le-a găsit pe Zolotariova N. și domnișoara care la moment este martor. După care toți au plecat la IP Centru, mun, Chișinău. Lăntișorul de aur i-a fost dăruit de fiica sa, iar în cerere a indicat ca valoarea acestuia este de 1500 lei. Din cele sustrase nu i-a fost întors nimic. Cruciuilița avea vreo 4-5 gr., iar lăntișorul vreo 1,5-2 gr. Nu poate să spună ce lungime avea lăntișorul. Atunci era frig, era îmbrăcat în scurtă de iarna, abia venise de la Moscova și încă nu reușise să ajungă acasă. Înainte de a veni acasă și-a procurat scurta de la Moscova, era nouă. Are pretenții față de Dolinschi I. și Zolotariova N. Avea la el suma de 3600 lei, deoarece trebuia să o achite medicului pentru tratamentul dinților. În aceeași zi a schimbat suma de 200 euro. Nu-și aminte ce suma a achitat în localuri, însă, banii de cheltuială erau luați din alt buzunar, nu din suma de 3600 lei. Nu a văzut momentul sustragerii de către Dolinschi I., deoarece era fără cunoștință. Nu cunoaște la cine au fost găsite lucrurile sustrase, dar acum la poliție se află lăntișorul rupt fără cruciuliță și suma de 600 lei. Nu-și amintește dacă Dolinschi I. a servit careva băuturi alcoolice. Scurta i-a fost restituită de poliție în acea noapte, fiind luată din spatele lui Zolotariova N. Suma prejudiciului la moment constituie 4100 lei, compusă și din prețul lăntișorului cu cruciuliță. Pentru el paguba este considerabilă. Nu a văzut cine i-a luat banii, s-a aflat fără cunoștință aproximativ 1-1,5 min. Când a ieșit din bar, sticla de băuturi alcoolice tari o ducea Dolinschi I. într-un pachet.

Martorul Vodincear A. a declarat, că pe Dolinschi I. o cunoaște, deoarece lucrau împreună la piață, iar pe Zolotariova N. a cunoscut-o la piață, indicând că, în aprilie 2014, după serviciu a mers împreună cu Dolinschi I. într-un bar, unde au servit bere. După care s-a apropiat și Zolotariova N., care nu a servit băuturi alcoolice. Ulterior de ele s-a apropiat un bărbat, le-a comunicat numele, dar nu și-l amintește. Este persoana care se află în sala de judecată, XXXXX Acesta a

sta cu ele la masă și le-a servit cu bere și suc de roșii. Peste aproximativ vreo 30 min - 1 oră, au ieșit toți patru din bar. Bărbatul se afla în stare de ebrietate și a crezut că cineva i-a luat banii, sărind la bătaie la Zolotariova N. Bărbatul avea în mână o sticlă de băuturi alcoolice tari, pe care ulterior, i-au smuls-o din mână și au aruncat-o. Acesta spunea ca i-au luat un lăntișor de aur și un inel. După aceasta împreună cu Dolinschi I. și Zolotariova N. au mers într-un alt local din apropiere, iar bărbatul a rămas de unul singur. Ulterior a venit bărbatul cu poliția și a indicat la persoanele care i-a sustras lăntișorul de aur și un inel. Semnăturile de la f.d. 15, 16 îi aparțin, precum și consemnarea că procesul-verbal este scris din cuvintele sale corect. Totul a fost așa cum a spus la urmărirea penală. A văzut cum Zolotariova N. a rupt lăntișorul de aur de la gâtul părții vătămate, dar ulterior i l-a întors înapoi la poliție. Nu a văzut ca cineva să-i sustragă careva sume de bani sau cineva să-l lovească pe bărbat. Sticla de băuturi alcoolice tari a fost stricată până a veni poliția. Nu a văzut ca cineva să-l fi lovit pe bărbat cu sticla în cap. Când a plecat bărbatul era în picioare. Nu a văzut cum Dolinschi I. a luat banii de la Zolotariova N. Nu a văzut cum Zolotariova N. ar fi luat banii din scurta părții vătămate. Declarațiile date la urmărirea penală au fost scrise de colaboratorul de poliție, acesta nu a amenințat-o. Nu a citit declarațiile personal și nici colaboratorul nu i le-a citit. Fraza de consemnare precum că declarațiile sunt citite a scris-o, deoarece colaboratorul i-a dictat. Lăntișorul de aur a fost rupt în timpul bătăii. Până a se apropia de ele, nu a observat ca bărbatul să fi fost cu altcineva. Acesta le-a cumpărat băuturi alcoolice. A văzut cum bărbatul mergea la tejea și achita băuturile.

Plângerea părții vătămate XXXXX din 12.04.2014, prin care a solicitat atragerea la răspundere penală a persoanelor necunoscute de gen feminin, care au sustras de la el un veston de sezon la preț de 1200 lei, un lăntișor de aur cu cruciuliță la preț de 1500 lei și bani în sumă totală de 6 300 lei.

Raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 14.04.2014, prin care s-a constatat la XXXXX excoriație pe cap, echimoze pe torace posterior, excoriații la nivelul membrelor superioare, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca vătămare neînsemnată. La momentul cauzării leziunilor corporale s-a acționat cu o putere suficientă pentru a întrerupe integritatea țesuturilor moi. Lui XXXXX i-au fost cauzate nu mai puțin de 4-5 lovituri.

Ordonanța de ridicare și procesului-verbal de ridicare din 12.04.2014, prin care a fost ridicat de la Zolotariova N. un lăntișor din metal fără mecanism de închidere, metal asemănător aurului.

Ori, declarațiile inculpatelor sunt necorespunzătoare adevărului, deoarece se contrazic reciproc, precum și de declarațiile martorului Vodincear A., care deși în ședința de judecată și-a modificat neesențial declarațiile a indicat, că susține declarațiile la etapa urmăririi penale expuse prin procesul-verbal de audiere a

martorului, unde a menționat, că împreună cu Zolotariova N. și Dolinschi I. au făcut cunoștință cu un bărbat într-un bar. Ulterior, ieșind toți din bar, pe drum Zolotariova N. îl cuprindea pe bărbat, în care moment vâra mâinile ei în buzunarele scurtei acestuia, de unde a observat că a scos mulți bani (lei), pe care i-a transmis pe neobservate cet. Dolinschi I., care i-a ascuns în buzunarul ei.

Nu pot fi luate în considerație declarațiile inculpatei Zolotariova N., că nu a avut intenția de a lua lăntișorul care l-a restituit ulterior la poliție și nici nu a fugit de la fața locului comiterii infracțiunii aduse, ci doar s-a întors pentru a se deplasa înapoi spre gara auto, deoarece aceste au fost combătute prin declarațiile părții vătămate, pe care instanța le-a consideră veridice și corespunzătoare circumstanțelor cazului.

Astfel, acțiunile inculpatelor urmează a fi încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 7,75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că fapta comisă de inculpate face parte din categoria infracțiunilor grave, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, că inculpata Dolinschi I. are un copil minor la întreținere, anterior a fost judecată, prin sentința judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 10.11.2014, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale (8000 lei), care nu a fost executată de către inculpată, concluzionând posibilă corectarea și reeducarea ei fără izolarea reală de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, aceasta fiind o pedeapsă echitabilă, ce își va atinge scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

3. Avocata Irina Costea a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpata să fie achitată.

Apelanta a invocat că, întreaga listă a probelor prezentate de către acuzatorul de stat are la bază declarațiile lui XXXXX, partea vătămată. Celălalt martor Vodincear A., deși a fost inclusă în lista probelor prezentate de acuzare, a dat declarații care întru totul coincid cu versiunea apărării.

Declarațiile părții vătămate XXXXX și a martorului Vodincear A. din cadrul ședinței de judecată diferă vehement în raport cu cele relatate la faza urmăririi penale. Aceste declarații sunt contradictorii și incerte.

Latura obiectivă a jafului prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b) f) Cod penal, nu a fost realizată, deoarece Dolinschi I. nu a sustras în mod deschis bunurile părții vătămate.

Nici latura subiectivă a jafului nu a fost realizată, deoarece lipsește intenția directă a lui Dolinschi I. caracterizată prin intenția directă și scop de profit.

În cazul dat, apărarea consideră, că prin probele acumulate nu a fost demonstrat faptul că Dolinschi I. a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b) f) Cod penal.

Deci, Dolinschi I. în explicațiile sale inițiale, declarațiile în calitate de bănuită, învinuită, inculpată, categoric a negat faptul că a săvârșit infracțiunea imputată.

Astfel, luând în considerație scopul urmărit de Dolinschi I., adică de a servi o cafea și de a-i despărți pe partea vătămată și Zolotoriova N. în momentul când între ei a izbucnit o dispută, atestă că în acțiunile lui Dolinschi I. lipsesc elementele constitutive ale unei infracțiuni prevăzute de Codul penal.

Prima instanță unilateral a examinat cazul dat, fără a acorda nici o considerație argumentelor invocate din partea apărării, inclusiv personalitatea lui Dolinschi I., care din materialele cauzei rezultă că se caracterizează pozitiv la locul de trai și la locul de muncă, fiind o persoană cu tact, disciplinată, caracter calm, ce evită situațiile de conflict, mereu amabilă, educată, cu cei din jur se află în relații bune, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, își întreține de una singură trei copii ai săi și toată familia sa, doi din copii fiind minori.

Este evident faptul că Dolinschi I. nu a comis faptă penală prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, iar acțiunile de care a fost acuzată nu cad sub incidența Codului penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, apelul a fost respins ca fiind nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpata Dolinschi I. a săvârșit infracțiunea imputată, acțiunile acesteia corect au fost încadrate de către instanța de judecată în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, adică jaful, după indicii calificativi sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Necăținând la faptul că inculpata în ședința de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate, aceasta se dovedește prin cumulul de probe cercetate în cadrul anchetei judecătorești, verificate prin citire în apel și anume: - declarațiile părții vătămate XXXXX, martorilor Vodincear A.; - plângerea lui XXXXX din 12.04.2014; - raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 14.04.2014; - ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 14.04.2014, prin care a fost ridicat de la Zolotoriova N. un lăntișor din metal fără mecanism de închidere, metalul asemănător aurului (f.d.27-28).

Cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mai sus dovedesc în întregime vinovăția inculpatei

Dolinschi I. careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu au fost atestate, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, racorda între ele și pe deplin dovedesc vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, adică jaful, după indicii calificativi sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a respins versiunea susținută de inculpata Dolinschi I. pe întreg procesul penal, privind nerecunoașterea vinei. Or, acestea se consideră ca tendința ultimei să prezinte o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații fiind combătute prin cumulul de probe administrate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, care au fost verificate în ședința instanței de apel.

Versiune susținută de inculpata Dolinschi I. pe întreg procesul penal, privind nerecunoașterea vinei este contradictorie și nu este confirmată prin nici o probă, în timp ce declarațiile părții vătămate XXXXX, care au fost consecvente pe tot parcursul efectuării urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, fiind date sub jurământ, coroborând cu declarațiile martorului Vodincear A. și cu raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 14.04.2014.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței de condamnare a inculpatei Dolinschi I., fiind obținute legal, fiind admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În contextul evaluării activității cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu a existat temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind condamnarea inculpatei Dolinschi I., dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal, astfel fapta acesteia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Prezența în acțiunile inculpatei atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Dolinschi I., inclusiv vinovăția acesteia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat de același autor, totodată instanța de apel a

considerat că, repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate, or potrivit practicii CtEDO (Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6§1 al CoEDO”;

Solicitarea avocatului privind achitarea inculpatei nu poate fi admisă întrucât probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată indică direct și incontestabil că, Dolinschi I. la 12.04.2014, în jurul orei 04⁰⁰, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, de comun acord și în rezultatul înțelegerii prealabile cu Zolotariova N., aflându-se pe str. XXXXX, mun. Chișinău, folosindu-se de starea de ebrietate a părții vătămate XXXXX, deschis au sustras de la acesta un veston de sezon la preț de 1200 lei, un lănișor confecționat din aur cu cruciuliță ce se afla la gâtul lui XXXXX la preț de 1500 lei, bani în sumă de 3600 lei, după care cu bunurile sustrase s-au ascuns de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i lui XXXXX o pagubă materială considerabilă în sumă de 6300 lei.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile fiind acceptate și de instanța de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CoEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19.04.1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis c. Spaniei, Hei le c. Finlandei)

Astfel, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, fiind luate în considerație dispozițiile art. 61 și art.75 Cod penal, ce

determină scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținându-se cont de gravitatea faptei penale și prejudiciul cauzat prin consecințele survenite, fiind aplicată pedeapsa în limite legii și în conformitate cu prevederile Codului penal. Conform art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Așadar, instanța de judecată la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor grave, de motivul acesteia, de lipsa circumstanțelor ce atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acesteia, nu este încadrat în câmpul muncii, anterior a fost condamnată pentru comiterea unei infracțiuni ce face parte din categoria "Contra Patrimoniului".

Pedeapsa numită inculpatei este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

5. Avocata Irina Costea a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpata să fie achitată din motiv că faptele nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Recurenta a invocat că, decizia instanței de apel este nejustificată și ilegală, deoarece fapta imputată inculpatei nu a fost săvârșită de ea, nefiind probată vinovăția acesteia.

Întreaga listă a probelor prezentate de către acuzatorul de stat are la bază declarațiile lui XXXXX, partea vătămată. Celălalt martor Vodincear A., deși a fost inclusă în lista probelor prezentate de acuzare, a dat declarații care întru totul coincid cu versiunea apărării.

Declarațiile părții vătămate XXXXX și a martorului Vodincear A. din cadrul ședinței de judecată diferă vehement în raport cu cele relatate la faza urmăririi penale. Aceste declarații sunt contradictorii și incerte.

Latura obiectivă a jafului prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b) f) Cod penal, nu a fost realizată, deoarece Dolinschi I. nu a sustras în mod deschis bunurile părții vătămate.

Nici latura subiectivă a jafului nu a fost realizată, deoarece lipsește intenția directă a lui Dolinschi I. caracterizată prin intenția directă și scop de profit.

În cazul dat, apărarea consideră, că prin probele acumulate nu a fost demonstrat faptul că Dolinschi I. a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b) f) Cod penal.

Deci, Dolinschi I. în explicațiile sale inițiale, declarațiile în calitate de bănuită, învinuită, inculpată, categoric a negat faptul că a săvârșit infracțiunea imputată.

Astfel, luând în considerație scopul urmărit de Dolinschi I., adică de a servi o cafea și de a-i despărți pe partea vătămată și Zolotoriova N. în momentul când între ei a izbucnit o dispută, atestă că în acțiunile lui Dolinschi I. lipsesc elementele constitutive ale unei infracțiuni prevăzute de Codul penal.

Prima instanță unilateral a examinat cazul dat, fără a acorda nici o considerație argumentelor invocate din partea apărării, inclusiv personalitatea lui Dolinschi I., care din materialele cauzei rezultă că se caracterizează pozitiv la locul de trai și la locul de muncă, fiind o persoană cu tact, disciplinată, caracter calm, ce evită situațiile de conflict, mereu amabilă, educată, cu cei din jur se află în relații bune, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, își întreține de una singură trei copii ai săi și toată familia sa, doi din copii fiind minori.

Era evident faptul că Dolinschi I. nu a comis faptă penală prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, iar acțiunile de care a fost acuzată nu cad sub incidența Codului penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acesteia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatei Dolinschi I., părții vătămate XXXXX, martorului Vodincear A.; plângerea părții vătămate XXXXX din 12.04.2014; raportul de

expertiză medico-legală nr. XXXXX din 14.04.2014; ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 12.04.2014, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțele de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare,

conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatei sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Irina Costea, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 26 mai 2017 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, în privința inculpatei Dolinschi Ina XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 noiembrie 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun